

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Mocą Ducha Świętego zmieniamy świat” dla klasy ósmej szkoły podstawowej.

Przedmiot: religia

Program – AZ-2-01/18

Numer podręcznika: AZ-24-01/18-PO-7/23, zatwierdzenie z dnia 3 marca 2023 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy

zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy

- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco

5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
I. Powołanie do miłości	→ wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia człowieka → szczegółowo wyjaśnia związek miłości ze świętością w każdej formie życia człowieka → omawia znaczenie nowego przykazania miłości → wyczerpująco omawia rodzaje miłości, → opisuje rodzaje powołań	→ przedstawia ogólnie przesłanie Apokalipsy Świętego Jana, → argumentuje, że każda prawdziwa miłość ma źródło w Bogu; → tłumaczy związek miłości ze świętością w różnych formach życia (małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim) → objaśnia, co znaczy, że przykazanie miłości to przykazanie powszechne; → objaśnia różnicę między przykazaniem miłości a nowym przykazaniem miłości → wyjaśnia, czym jest cnota miłości; → omawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła	→ przedstawia prawdę o dobroci stworzonego świata → tłumaczy, że powołanie do świętości to powołanie do miłości; → wymienia odcienie miłości (siebie samego, bliźniego, małżeńskiej, ojczyzny) → wyjaśnia, czym jest przykazanie miłości → wymienia sposoby przeżywania miłości i podaje jej „rodzaje” → wymienia formy życia w Kościele: małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej	→ omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych → tłumaczy konieczność przygotowania się do realizacji powołania do miłości w codziennym życiu → omawia jak realizować na co dzień przykazanie miłości Boga i bliźniego → wyjaśnia, czym jest miłość → omawia sposoby wpływania na swój rozwój emocjonalny i społeczny → wyjaśnia, na czym polega relacja z Bogiem; → rozróżnia formy życia w Kościele, → wskazuje sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania, → podaje sposoby rozwijania talentów i zdolności	→ wyjaśnia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych → omawia, że Bóg jest źródłem miłości → zna pojęcie miłości agape → argumentuje, że życie trzeba budować na niezmiennych wartościach → zna nowe przykazanie miłości → wyjaśnia potrzebę wpływania na rozwój emocjonalny i społeczny → układa modlitwę w intencji powołań → wymienia najważniejsze wspólnoty człowieka,

		→ charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka;			
II. Sens życia	→ szczegółowo omawia charakter Apokalipsy i jej przesłanie → opisuje sens zarówno pozytywnych jak i negatywnych doświadczeń życiowych	→ argumentuje, dlaczego opisy w Apokalipsie mają charakter symboliczny; → charakteryzuje, jakie obrazy Boga może nosić w sobie człowiek → podaje argumenty za tym, że niebo jest krainą wiecznej szczęśliwości → wyjaśnia, że zaprzeczeniem szczęścia w niebie jest możliwość istnienia piekła → omawia, dlaczego że wiara nadaje sens życiu	→ objaśnia symbolikę nowego i starego świata, → wyjaśnia znaczenie słowa „paruzja”, → wymienia skojarzenia związane z życiem wiecznym, → opowiada o Nicku Vujicicu	→ wyjaśnia, że Apokalipsa nie jest księgą, której trzeba się bać; → opisuje, co się wydarzy, kiedy człowiek stanie w całej prawdzie o sobie → argumentuje, jak mało znaczy człowiek wobec ogromu wszechświata, a zarazem jaki jest ważny w oczach Pana → mówi, za co czuje wdzięczność → wskazuje rodzaje modlitwy za zmarłych	→ docenia Bożą obecność w swoim życiu i wie, że Pan prowadzi go w każdej życiowej próbie → rozróżnia między możliwością znalezienia się w niebie i w piekle po zakończeniu ziemskiego życia → zna modlitwę za zmarłych
Rok liturgiczny	→ charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła	→ ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym oraz życiem chrześcijanina,	→ zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;	→ wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie → wskazuje na konieczność włączenia się w obchody roku liturgicznego	→ ukazuje związek wydarzeń biblijnych ze świętami chrześcijańskimi, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina

II semestr					
IV. Bierzmowanie	→ uzasadnia potrzebę przyjęcia sakramentu bierzmowania wskazując na jego skutki i działanie Ducha Świętego	→ wyjaśnia, co to znaczy, że bierzmowanie jest dopełnieniem chrztu świętego, → podaje skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania, → wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele	→ wyjaśnia pojęcie bierzmowania jako sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej → wymienia i omawia dary Ducha Świętego → wymienia, opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania →	→ omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady → objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijańskiego → podaje przykłady charyzmatów	→ podaje przykłady działania Ducha Świętego w życiu → zna podział charyzmatów na zwyczajne i nadzwyczajne
V Osiem błogosławieństw	→ uzasadnia, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia	→ przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na górze, → objaśnia znaczenie ośmiu błogosławieństw w drodze do zbawienia	→ omawia chrześcijańskie rozumienie szczęścia na przykładzie historii Heleny Kmiec	→ wymienia osiem błogosławieństw	→ wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
VI Bóg nas posyła	→ uzasadnia wpływ autentycznego świadectwa na szerzenie Ewangelii; → angażuje się w akcje pomocy potrzebującym, odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu, → wyczerpująco uzasadnia, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła i społeczeństwa → przejawia postawę misyjną i modli się za Kościół i misjonarzy	→ opisuje wpływ świadectwa Samarytanki na mieszkańców Sychar. → podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, → definiuje odpowiedzialność społeczną → w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność → analizuje źródła trudności w pracy misyjnej	→ wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary → definiuje apostołstwo świeckich → charakteryzuje życie pierwszych wspólnot chrześcijańskich oraz ich działalność apostołską → definiuje, na czym polega wolontariat → podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, → wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła → omawia przykłady działalności misyjnej duchownych i osób świeckich	→ tłumaczy konieczność dawania świadectwa wiary → opisuje możliwości apostołstwa w Kościele → podaje przykłady ludzi i wspólnot zaangażowanych w apostołstwo → uzasadnia wartość angażowania się w wolontariat → tłumaczy potrzebę kierowania się w życiu cnotami społecznymi → podaje przykłady działalności misjonarzy w różnych rejonach świata, → podaje przykłady współczesnych męczenników na misjach	→ wymienia przykłady świadków wiary → omawia, że święci są dla nas drogowskazem w drodze do zbawienia → → podaje przykłady zaangażowania w wolontariat szkolny; → podaje przykłady ludzi zaangażowanych w działania apostołskie w dzisiejszym społeczeństwie → wymienia Świętą Teresę jako tę, która modliła się i ofiarowywała cierpienia w intencji misji

VII Świadkowie Ewangelii w historii Polski	→ tłumaczy, dlaczego Kościół walczy o pokój w każdym konflikcie → wyczerpująco argumentuje konieczność wyrzeczeń w imię zachowania wartości chrześcijańskich → tłumaczy, że w każdych warunkach można być świadkiem Chrystusa; → skutecznie szuka okazji do wypełniania przykazania miłości we własnym środowisku.	→ argumentuje, że wojna nie jest czasem zawieszenia prawa Bożego w sumieniu, → argumentuje, że prawo miłości Boga i bliźniego jest zobowiązaniem dla chrześcijanina niezależnie od okoliczności, w jakich przyszło mu żyć, → określa, co powoduje odejście ludzi od wiary i Kościoła → wymienia cele, którymi kierowała się Matka Teresa w swej działalności, → opowiada, jaki był sens pracy Matki Teresy → wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków w XX wieku, → wyjaśnia, na czym polega fenomen działalności ks. Blachnickiego jako duszpasterza,	→ opisuje charakter działalności Kościoła w czasie II wojny światowej; → opowiada historię Świętego Maksymiliana Kolbego → opowiada o kardynale Stefanie Wyszyńskim → opowiada, jaki był sens jej pracy Świętej Matki Teresy; → wymienia cele, którymi kierowała się Matka Teresa w swej działalności → opisuje zaproponowaną przez ks. Blachnickiego formę duszpasterstwa; → wyjaśnia, kim w Kościele jest człowiek świecki	→ opisuje sposoby, dzięki którym można unikać konfliktów międzyludzkich → opowiada historię wybranych błogosławionych i męczenników II wojny światowej → wymienia duchownych i świeckich, którzy pozostali wierni w trudnych czasach stalinowskich → opowiada o działalności Matki Teresy. → opowiada o życiu i roli ks. Blachnickiego w Ruchu Światło-Życie → wskazuje na konieczność zaangażowania świeckich w życie Kościoła	→ potrafi zapobiegać nawet drobnym konfliktom międzyludzkim → wymienia niektórych męczenników II wojny światowej → objaśnia potrzebę niesienia pomocy ludziom ubogim i chorym → formułuje modlitwę wdzięczności za świadków wiary → uzasadnia aktualność myśli Sługi Bożego Franciszka Blachnickiego → opisuje różnorodność powołania do świętości na przykładzie poznanych świętych świeckich
Rok liturgiczny	→ opisuje wydarzenia wynikające z roku liturgicznego → ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina	→ omawia różne postawy przy szukaniu prawdy, → omawia, jakie przymierza zawierał z człowiekiem Bóg; → tłumaczy możliwość korzystania z łask, które daje Święto Miłosierdzia Bożego → charakteryzuje potęgę działania Ducha Świętego i opisuje rozmach, z jakim On przybywa.	→ wyjaśnia, że uroczystość Objawienia Pańskiego to zaproszenie do podjęcia osobistego trudu poszukiwania Jezusa → opisuje symbolikę biblijną i ją odczytuje → opowiada historię życia Świętej Faustyny Kowalskiej → uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego.	→ tłumaczy, jak zachować czujność przy pozyskiwaniu informacji. → wymienia wszystkie uczynki miłosierdzia względem ducha i ciała. → wymienia wszystkie owoce i dary Ducha Świętego. → podaje przykłady mocy Ducha Świętego	→ przytacza historię mędrców poszukujących Jezusa → wymienia niektóre uczynki miłosierdzia względem ducha i ciała → wymienia niektóre owoce i dary Ducha Świętego.